

Sygn. akt IV U 264/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska Rozmus
Protokolant:	stażysta Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r. w Olsztynie

sprawy A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 28 marca 2013 nr (...) -2/614/OW-07- (...)

orzeka:

oddala odwołanie

SSR Grażyna Giżewska Rozmus

Sygn. akt IV U 264/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 28 marca 2013r. znak (...) -2/614/OW-07 – (...) – na podstawie przepisów ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych - przyznał A. R. jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 30.06.2012r.

W uzasadnieniu podał, iż Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 08.03.2013r. ustalił 5 % długotrwałego uszczerbku na jej zdrowiu.

Od powyższej decyzji ubezpieczona A. R. - wniosła odwołanie, w którym wskazała, że nie zgadza się z wysokością ustalonego uszczerbku na zdrowiu, wnosząc o ustalenie jego wysokości na 15%.

W jej ocenie charakter urazu, długotrwałość procesu leczenia i utrzymujące się dolegliwości bólowe przemawiają za przyznaniem uszczerbku w wyższej wysokości.

ZUS/O w O. w odpowiedzi na powyższe odwołanie, wniósł o jego oddalenie wskazując, że na skutek wniosku ubezpieczonej - orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 08.03.2013r. stwierdzono u badanej 5% uszczerbek na zdrowiu, spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 30.06.2012r. Po zapoznaniu się z odwołaniem Z-pca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS nie stwierdziła okoliczności, uzasadniających ponowne przekazanie sprawy do lekarza orzecznika ZUS.

Sąd ustalił, co następuje:

A. R., zatrudniona jest w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku sprzedawcy.

W dniu 30.06.2012r. uległa wypadkowi. Zdarzenie zostało przez zespół powypadkowy uznany za wypadek przy pracy. W wyniku wypadku doznała ona złamania nasad podudzia prawego i w konsekwencji leczona była na Oddziale Ortopedii Szpitala (...) w B. do 10 lipca 2012r.

(dowód: akta rentowe nr OW-07- (...) – protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) k: 2-5; historia choroby k: 21-22,)

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 08.03.2013r. ustalono 5 -% długotrwały uszczerbek na zdrowiu, spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 30.06.2012r. Organ rentowy wydał w dniu 28.03.2013r. decyzję przyznając ubezpieczonej jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 30.06.2012r. w kwocie 3.400 zł tj. 5 % razy 680 zł za każdy procent stałego uszczerbku.

(dowód: akta rentowe nr OW-07- (...) – orzeczenie lekarza Orzecznika ZUS k: 22; decyzja k: 23)

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga - na okoliczność ustalenia, w jakim procencie powstał u odwołującej stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu, będący następstwem wypadku przy pracy z dnia 30.06.2012r.

Biegły, po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz po przebadaniu ubezpieczonej stwierdził w opinii, iż w wyniku wypadku ubezpieczona doznała złamania nasady podudzia prawego. W ocenie biegłego doznała ona 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku wg pkt 158 A tabeli uszczerbków.

(dowód: opinia biegłego k. 32-33)

Odwołująca złożyła zarzuty do przedmiotowej opinii, zarzucając jej brak uzasadnienia.

Wobec powyższego Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej celem ustosunkowania się do ww. zarzutów.

Biegły w opinii z dnia 05.09.2013r. zaproponował specjalistyczną ortopedyczną ocenę uszczerbku na zdrowiu przez lekarza specjalistę z dziedziny chirurgii urazowo-ortopedycznej.

(dowód: opinia biegłego k: 51)

Wobec kolejnych zarzutów do opinii biegłego i wniosku odwołującej o przeprowadzenie dowodu z dodatkowej opinii biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej Sąd postanowieniem z dnia 27.11.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy.

Biegły ortopeda po zapoznaniu się z aktami sprawy i zbadaniu wnioskodawczyni stwierdził, że odwołująca doznała złamania dalszych nasad kk. podudzia i leczona była zachowawczo z uzyskaniem zrostu kostnego. W badaniu biegły

stwierdził dysfunkcję stawu skokowego bez wpływu na wydolność chodu, przyznając 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu wg tabeli norm pkt 162 a.

(dowód: opinia biegłego k: 61-62)

W piśmie z dnia 21.02.2014r. odwołująca złożyła kolejne zarzuty do opinii biegłego, wnosząc o wyznaczenie innego biegłego spoza okręgu Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199 poz.1673) – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu odwołującej w związku z wypadkiem przy pracy.

W tym zakresie Sąd powołał biegłego lekarza chirurga na okoliczność ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej A. R..

Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Biegły chirurg w swojej opinii z dnia 10.07.2013r. ustalił, iż trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy z dnia 30.06.2012r. wynosi u A. R. – 5% wg pkt 158 A. W uzasadnieniu podał podstawy swego stanowiska.

Wobec złożonych zastrzeżeń dopuszczony został dowód z opinii uzupełniającej oraz dowód z opinii biegłego lekarza ortopedy.

Biegły ortopeda po zapoznaniu się z aktami sprawy i zbadaniu wnioskodawczyni stwierdził, że odwołująca doznała złamania dalszych nasad kk. podudzia i leczona była zachowawczo z uzyskaniem zrostu kostnego. W badaniu biegły stwierdził dysfunkcję stawu skokowego bez wpływu na wydolność chodu, przyznając 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu wg tabeli norm pkt 162 a.

Co prawda odwołująca złożyła kolejne zastrzeżenia do tej opinii, domagając się powołania innego biegłego sądowego spoza listy biegłych Sądu Okręgowego. Niemniej, zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego – „żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (...)” (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r. II UKN 96/99)

Na gruncie niniejszej sprawy Sąd nie był zatem obowiązany zażądać od biegłego opinii uzupełniającej ani też dopuścić dowodu z opinii innego biegłego – albowiem przedstawiona przez biegłego chirurga opinia jak i opinia biegłego ortopedy - nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Sąd oddalił więc wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego, albowiem istotne okoliczności sprawy zostały wyjaśnione.

Potrzeba powołania bowiem innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807). O ewentualnym zaś dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności medycznej, nie może bowiem decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w nim konkretne uwagi i argumenty, podważające miarodajność dotychczasowej opinii, których odwołująca nie wskazała w żadnym stopniu.

W tych więc okolicznościach, Sąd uznał wydane w niniejszej sprawie opinie biegłych chirurga i ortopedy - za miarodajne dla oceny stanu zdrowia skarżącej, tym bardziej, iż realizują one ustawowe przesłanki wszechstronnej analizy, dokonywanej przez podmiot posiadający wiadomości specjalne.

Mając na uwadze powyższe, odwołanie w oparciu o treść art.477¹⁴ § 1 k. p. c. należało oddalić i uznać, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

SSR Grażyna Gizewska-Rozmus